

Een standbeeld voor Louis Doedel op Curaçao

Medio 2008 publiceerde Nizaar Makdoembaks het boek *Psychiatrie – een dodelijk wapen tegen de dissidente SDAP'er Louis Doedel*. In de inleiding stelde hij dat hoewel Nederland er alles aan heeft gedaan de affaire Doedel in de doofpot te laten verdwijnen, dit niet gelukt is. 'Het is tijd voor rehabilitatie,' schrijft Makdoembaks. Helaas heeft het Surinaamse Ministerie van Justitie beslag laten leggen op Doedels medisch dossier. Dit gebeurde naar aanleiding van de grote belangstelling van onderzoekers voor Doedel na diens overlijden begin 1980. Uit dat dossier zal eens moeten blijken of het terecht was dat hij voor 'naaktloperij bij het gouvernementshuis' 43 jaar werd opgesloten in psychiatrische inrichting Wolffenbattel (de latere LPI en het huidige PCS) of dat het een voorwendsel was om hem de mond te snoeren. Dit was in de koloniale periode immers een beproefde methode om politieke tegenstanders uit te schakelen.

Ondertussen gaat Makdoembaks verder met het vragen van aandacht voor de vergeten vakbondsman, zijn tragische levensloop en de broodnodige officiële rehabilitatie. In de herfst van 2009 liet hij door de Curaçaose beeldend kunstenaar Patrick Mezas een beeld van Doedel vervaardigen. Op basis van een oude foto creëerde Mezas een bronzen beeld dat Doedel vanaf de middel tot de hoed op de kruin toont: in de bloei van zijn leven, daadkrachtig en kordaat in zijn postuur, maar ook met een niet te miskennen humor in het oog. Het beeld zal in mei 2010 geplaatst gaan worden op de begraafplaats Kolebra Bèrdè. Surinaams correspondent Nina Jurna, familie van Doedel, vond het beeld sprekend haar achter-oom. Zij maakte in 1999 met de RVU een documentaire over Doedel.

Kleine overtredingen werden uit de kast gehaald om Doedel onevenredig zwaar te straffen. Zo maakten de koloniale overheden een einde aan zijn almaar groeiende politieke invloed onder arbeiders. Doedel werd in 1931 van Curaçao verbannen omdat hij aan de verkeerde kant van een brug had gelopen. In Suriname werd hij in 1937 voor 43 jaar in een inrichting opgesloten omdat hij zijn blote billen naar het gouvernementshuis zou hebben gekeerd. Zijn leven werd door de koloniale overheid geruïneerd tot op het punt dat zelfs zijn naasten niet meer wisten dat hij nog steeds vast zat in de psychiatrische inrichting Wolffenbuttel, het huidige Psychiatrische Centrum Suriname, in Paramaribo. In 1980 werd hij vrijgelaten. Enkele dagen daarna, op 10 januari, stierf hij. Tot op heden heeft de overheid het niet aangedurfd het medisch dossier van Doedel vrij te geven. De vragen waarom deze man het grootste deel van zijn leven is opgesloten en of dat terecht was, zijn nog steeds niet beantwoord.

